

Årsmötet i Virserum.

Inte kunde jag ana att det fanns så mycket att se i Virserum! Ändå har jag kört igenom det lilla samhället flera gånger och till och med stannat där för att äta en gång. Inte förän den 21 maj i år fick jag klart för mig vad jag hade missat. Den lördagen höll nämligen vår förening sitt årsmöte på denna plats i nordöstra Småland.

Vi träffades vid Dacke Stop, ett centrum för turism, kultur och kommunal service som invigdes 2001. Här finns, förutom medborgarkontor och turistbyrå, ett möbelindustrimuseum, en konsthall och inte minst ett förnämligt telefonmuseum, skapat av vår förenings vice ordförande, Anders Joelsson. Det är inrymt i nedre våningen i en nyuppförd ”lada”. I övervåningen finns ett café, dit vi först lotsades upp och undfångades med sparrissoppa, följd av äppelkaka med vaniljsås och kaffe. Cirka tjugofem medlemmar hade mött upp, varav flera nya. Angenäma bekantskaper knöts, och särskilt positivt var det att konstatera att ett par de nya medlemmarna var damer.

Därefter var det dags att dela upp gruppen: hälften började med att bese telefonmuseet, medan den andra hälften – däribland jag – gick över till möbelindustrimuseet, där vi mycket sakkunnigt togs om hand av Bengt Svensson, som själv i många år arbetat med möbeltillverkning. Han visade oss först ett rekonstruerat vattenhjul som användes – och används – för att driva maskinerna i snickeriverkstaden, tidigare Ekelunds Snickerifabriks AB. Verkstaden ligger nämligen alldeles vid Emån.

Sedan Bengt först gett oss bakgrunden till Virserum som centrum för möbeltillverkningen visade han de olika maskinerna, alla drivna av vattenhjulet i ån via remtransmissioner, dvs. ett system av läderremmar och trähjul med olika utväxling upphängda i taket. Där fanns cirkel- och bandsåg, planhyvel, fräsmaskin, sinkmaskin, m.m. Bengt satte igång maskinerna en efter en och visade praktiskt hur de olika arbetsmomenten gick till. På sitt levande sätt berättade han också om arbetsvillkoren i möbelfabrikerna i Virserum.

Orten har under årens lopp hyst över 50 olika möbelindustrier. De flesta tillverkade stora, tunga stilmöbler, avsedda för stadsvåningar med högt i tak, troligen en viktig orsak till att alla industrierna nu är nedlagda. Arbetarna i fabrikerna rekryterades till stor del bland bönderna på den omkringliggande landsbygden. En del av dem flyttade sina bostadshus in till Virserum för att komma närmare sina arbetsplatser.

Intresset bland oss åhörare var stort, och när vi fått svar på våra frågor gick vi en trappa upp, där det fanns en utställning med möblerade rum från olika epoker.

I telefonmuseet guidades vi av Anders Joelsson själv. Han har arbetat mycket med mobiltelefoner, men det är inte det enda som intresserar honom. Här har han lyckats skapa ett fint museum med en väl avvägd, representativ samling av både mobila och fasta telefoner, som illustrerar telefonins utveckling

från dess första början fram till idag. Som ett komplement fanns en inte obetydlig samling radioapparater, alla i gott skick, som fascinerade flera av oss.

Det var svårt att slita sig från museet, och man ropade till oss flera gånger att årsmötet skulle börja. Efter förhandlingarna avtackade Henrik Lundin ordföranden Gunnar Modig, sekreteraren Tommy Sundgren och kassören Ole Jacobsen med var sin specialtillverkad keramikmugg med föreningens emblem.

Som vanligt hölls sedan en auktion och en bytesstund, men i år förekom dessutom en försäljning till fasta priser ur de apparatsamlingar föreningen erhållit som gåva: Stig Wenanders samling, Ericssons Nacka-Strand-samling och Søren Black-Petersens samling.

Först vid sjutiden kunde vi inta våra platser på Hotell Dacke vid Nya Torget där en god middag väntade.

Michaël Stenberg